

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/4168 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 16 juli 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 februari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 juli 2008, verzonden op 22 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

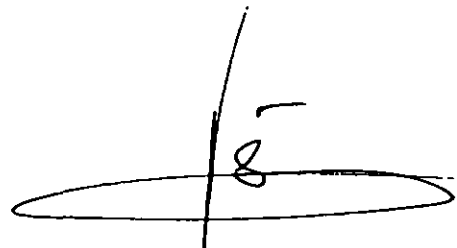
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2008

284-473.

Verzonden: 6 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

P.S.
H
AFSCRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Afdeling Assen

Sectie Bestuursrecht

No. 16 Gravenhage: AWB 08/4168 BEPTDN S6

uitspraak: 16 juli 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0205.23.8014,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. drs. E.W.B. van Twist, advocaat te Dordrecht,

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.R. de Vos, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 30 januari 2008 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 5 februari 2008 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 5 februari 2008 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 juni 2008. Eiser is daarbij niet verschenen, maar heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Eiser heeft voor de eerste maal op 23 mei 2002 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 gedaan. Bij beschikking van 13 juni 2005 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd en

Zaaknummer: AWB 08/4168 BEPTDN S6

2

ambtshalve beslist eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14 Vw 2000 te onthouden. Eiser heeft daartegen op 11 juli 2005 beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Groningen, van 12 januari 2007 met zaaknummer Awb 05/31352 is het beroep ongegrond verklaard.

Eiser heeft op 30 januari 2008 een herhaalde aanvraag gedaan ter ondersteuning waarvan hij een verklaring van de Liberiaanse ambassade d.d. 10 september 2007 met nummer 528/LEB/2007 heeft overgelegd. Eiser wil hiermee aantonen dat hij niet de Liberiaanse nationaliteit bezit, maar burger is van Guinee.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat het door eiser overgelegde document en de door hem afgelegde verklaringen niet als nieuwe feiten dan wel veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb worden aangemerkt.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat in redelijkheid van eiser kon worden verwacht dat hij een dergelijke verklaring van de Liberiaanse ambassade, waaruit zijn nationaliteit zou blijken, eerder had kunnen en derhalve moeten overleggen ter ondersteuning van zijn eerdere asielaanvraag. Volgens verweerder bestaat er geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid. Onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking van 13 juni 2005 is de aanvraag afgewezen.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder zijn herhaalde asielaanvraag ten onrechte niet inhoudelijk heeft beoordeeld. Naar de mening van eiser kan toepassing van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) slechts indien sprake is van eenzelfde aanvraag met hetzelfde toetsingskader. Namens eiser is een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn). Nu artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn nieuw recht is, heeft verweerder de aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 Awb afgedaan. Naar de mening van eiser is zowel in Guinee als in Liberia sprake van een grootschalig gewapend conflict. Eiser meent voorts dat verweerder hem ten onrechte tegenwerpt dat hij eerder aan een verklaring had kunnen komen waaruit zijn nationaliteit blijkt. Volgens eiser kon, en hoefde hij niet eerder dan na afronding van zijn eerdere asielprocedure vermoeden dat hij niet de Liberiaanse nationaliteit bezit.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) moet de rechter, ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of sinds het vorige afwijzende besluit het voor de beoordeling van de aanvraag relevante recht is gewijzigd en zo nee, of aan de

Zaaknummer: AWB 08/4168 BEPTDN S6

3

aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 12 januari 2007 met zaaknummer Awb 05/31352, waarbij het door eiser ingestelde beroep tegen de afwijzende asielbeslissing van 13 juni 2005 ongegrond is verklaard en waartegen geen rechtsmiddel is aangewend, in rechte is vast komen te staan dat verweerder in redelijkheid heeft mogen uitgaan van de Liberiaanse nationaliteit van eiser en dat hij niet in aanmerking komt voor een asielgerelateerde verblijfsvergunning. De aanvraag van 30 januari 2008, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag als bedoeld in artikel 4:6, eerste lid, Awb.

De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van nieuwe feiten en/of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb en overweegt daartoe als volgt.

Ten aanzien van de door eiser overgelegde verklaring van de Liberiaanse ambassade d.d. 10 september 2007 met nummer 528/LEB/2007 overweegt de rechtbank dat deze verklaring reeds niet kan worden beschouwd als novum als bedoeld in voormelde zin, omdat eiser niet duidelijk heeft kunnen maken op basis van welke gegevens deze verklaring is afgegeven en of gedegen onderzoek heeft plaatsgevonden alvorens deze verklaring is afgegeven.

Ten aanzien van het door eiser gedane beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de rechtbank als volgt.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen omtrent de door eiser overgelegde verklaring van de Liberiaanse autoriteiten, dient nog immer te worden uitgegaan van de Liberiaanse nationaliteit van eiser, zodat het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn beschouwd moet worden in het licht van de situatie in Liberia.

Blijkens een uitspraak van de Afdeling van 20 juli 2007 (AB 2007, 271 en JV 2007, 442) kan een wijziging van recht slechts als relevant nieuw recht worden aangemerkt indien de vreemdeling onder de reikwijdte van de desbetreffende bepaling valt. Met betrekking tot artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn is dan van belang of in het gebied waaruit de vreemdeling afkomstig is, sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Daarvan is sprake indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Ongeregeldheden en spanningen leiden niet tot de conclusie dat sprake is van een zodanig conflict.

Zaaknummer: AWB 08/4168 BEPTDN S6

4

Naar het oordeel van de rechtbank zijn onvoldoende gegevens gesteld of gebleken op grond waarvan moet worden geoordeeld dat ten tijde van het bestreden besluit in Liberia sprake was van een binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. De rechtbank baseert zich hierbij op het algemeen ambtsbericht Liberia van september 2007. Gelet hierop komt de rechtbank tot het oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, ten aanzien van verzoeker geen relevante wijziging van het recht is.

Voorts is niet gesteld noch gebleken dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan een (be)handeling als verboden door artikel 3 van het (Europees) Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Gelet op het vorenstaande, is de rechtbank van oordeel dat geen sprake is van omstandigheden die een hernieuwde rechtelijke beoordeling rechtvaardigen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K. Wentholt, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 16 juli 2008 in tegenwoordigheid van A.P. Kuiters als griffier.

Afschrift verzonden: 22 JUL 2008

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mw mr C.E. Koopmans
Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 25 juli 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: / Staat
Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
Reg.nr.Rb.: Awb 08 / 4168 BEPTDN
IND: 0204.23.8014
Appellant:
Geboren:
Nationaliteit: Liberiaanse

Uitspraak rechtbank: 16 juli 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 JUL 2008	
ZAAK NR. 200805757	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren op , van Liberiaanse nationaliteit, hierna aan te duiden als appellant, verblijvende te Almere, te dezer zake domicilie kiezende te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr drs E.W.B. van Twist, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 16 juli 2008 de rechtbank te Den Haag nzp. Assen het beroep van appellant in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Advocatenkantoor

F. Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat artikel 4:6 Awb in de weg staat aan een nieuwe beoordeling van de aanvraag van appellant

In deze is in beroep bezwaar gemaakt tegen de vereenvoudigde afdoening van de herhaalde asielaanvraag van appellant. De rechtbank heeft, anders dan verweerder, overwogen dat de Definitierichtlijn op zichzelf een relevante wijziging van het recht betreft en dat verweerder derhalve gehouden was de aanvraag opnieuw te beoordelen.

Op zichzelf meent appellant dat deze enkele vaststelling al een grondverklaring van het beroep impliceert. Immers, er was reden om inhoudelijk te toetsen en dat is niet gebeurd.

Dat vaststellende heeft de rechtbank vervolgens zelf getoetst. Appellant acht dat principieel onjuist. Immers, de rechtbank is geen beslisambtenaar en hoeft die ook niet te vervangen indien er evidente fouten in de toetsing zijn gemaakt. Nu het niet aan de rechtbank is om te toetsen konden er redelijkerwijze ook geen argumenten worden aangedragen om die toets de benodigde reikwijdte te geven. Wanneer een terugverwijzing had plaatsgevonden, dan had uitvoerig ingegaan kunne worden op de veiligheidssituatie in Liberia. Bij gebreke daarvan heeft de rechtbank zich gebaseerd op een (achterhaald) ambtsbericht en dat bericht ook nog eens onvolledig gelezen. Immers, de rechtbank gaat er klaarblijkelijk van uit dat er geen binnenlands conflict in Liberia gaande is. Daarbij ziet de rechtbank over het hoofd dat ten tijde van de indiening van de herhaalde aanvraag er wel reden is om een categoriaal beschermingsbeleid te voeren maar dat zulks niet is geïndiceerd vanwege de opstelling van de administraties van de ons omringende landen. Daarnaast blijkt dat er rebellengroepen uit de buurlanden verdreven zijn en zich hebben gevestigd in Liberia en dat die rebellengroepen al langere tijd en regelmatig voor gewapende conflicten zorgt.

Overigens meent verweerder dat appellant uit Guinee afkomstig is. Verweerder heeft hiertoe in de eerste asielpcedure een taalanalyse gebruikt. Wanneer dat juist is – en appellant wil daar vanuit gaan – dat is het evident dat getoetst is aan het verkeerde land. Nu is het rapport van het Bureau Land en Taal een deskundige rapport. Ik meen dan ook dat verkeerd getoetst is, althans aan het verkeerde land. De vraag of er sprake is van ene gewapend conflict is derhalve niet of onvolledig danwel onjuist beantwoord.

Om die reden moet worden vastgesteld dat de uitspraak in rechte geen stand kan houden.

Grief 2

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Assen geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

WESHALVE

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

-3-

Appellant zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;
- verweerder te gelasten appellant opvang te verlenen zolang er niet definitief is beslist op de asielaanvraag;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

E.W.B. van Twist.

